

ЛВ

ЛІСОВИЙ ВІСНИК

№10 (61) 2016

**Там, де
народилася
і... вмерла
КОРИДА**

(У НАСТУПНОМУ НОМЕРІ)

Зміст

- 4 Паризькі домовленості набудуть чинності у листопаді
- 6 Щоб виховати достойну лісівничу зміну
- 7 Чи є санітарні заходи оздоровчими?
- 10 Коли ліс – доля
- 11 Життя з думкою про природу
- 12 Месамбрія – місто, якого нема
- 15 Дивовижний світ комах
- 16 Ворохта. Мисливство та рибальство кін. ХІХ – поч. ХХ ст.
- 18 Вікно в природу Василя Пилип'юка
- 19 Лікувальний плаун
- 20 Лісова кухня
- 21 Жовтнева пора
- 22 Примхлива та непостійна
- 23 КРОСВОРД
- 24 Посміхнись

ЛІСОВИЙ ВІСНИК

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ПІДДЕКС: 89631

колонка редактора

5 років разом

Життя людини – як таємнича стежка в лісі, крокуючи якою, кожної миті ми пізнаємо нові істини світу...

Ще одна осінь.

...Здається, це було зовсім недавно. А між тим, минуло п'ять років. 5 років тому 14 жовтня ми здали у друк перший номер журналу «Лісовий вісник». Скільки всього відбулося за цей час... Скільки змінилося.

Пам'ятаю, як ми з друзями робили перші номери. Похапцем, увечері. Після основної роботи. Нерідко сиділи допізна. Проте нам подобалося створювати продукт, який буде розповідати про ліс. Про людей, які тут працюють, про їхні успіхи та негаразди.

«Лісовий вісник» повною мірою був дітищем волинських лісівників і безпосередньо начальника управління. Ми разом думали над назвою, ідеями, темами, які були б цікаві усім. Не тільки працівникам однієї галузі.

Згодом журнал полюбили й в інших областях. Сьогодні у «ЛВ» є друзі по усій Україні. Серед них науковці, лісівники, деревообробники, бізнесмени, працівники інших професій. Словом, усі ті, хто любить ліс і природу. Нам нерідко дзвонять зі словами вдячності або проханнями підняти ту чи іншу тему. І ми дякуємо за увагу та довіру до видання, за любов і розуміння.

Ми дивимося у майбутнє, не забуваючи минулого.

Сьогодні повторю, як колись: «Часи змінюються, але одне залишається стабільним – наша любов до природи. Як би не випробувувало життя, які б політичні партії не панували, як би не закручувало колесо еволюції, лише природа може дати розуміння істини, заспокоїти і допомогти відновити сили».

Сьогодні нелегкі часи для українського лісу, для України, кожного з нас. Ми з тривогою дивимося у завтра, зважуємо та аналізуємо. Розуміємо, що хтось, можливо, рухається швидше і хитріше. Проте час завжди розставляє все на місця. Час і лікар, і аналітик.

На вулиці, як 5 років тому, ллє дощ. Мої слова у першій колонці мали інший підтекст, але й сьогодні вони є актуальними. «...На вулиці – осінь. Пора підбиття підсумків. Пора роздумів, філософії краси і чекання. Саме осінній проливний дощ може змити минуле, а ми маємо можливість вдихнути свіже повітря майбутнього, в якому небо прозоре і невагоме».

...Ці п'ять років ми прожили разом, шановні читачі. Сподіваємося, що й надалі ми будемо триматися спільно.

Учімося у природи бути мудрими. Живімо розумом і серцем.

Головний редактор «ЛВ»
Оксана ЧУРИЛО

